

не бы да ми отговори нѣкоя глупость.“ Между туй мѣсницитѣ бѣхъ настанали, и князѣтъ си мыслеше че имаше много да ся весели като щеше да ходи по балове прѣдрѣшенъ и непознатъ отъ никого. Той повѣри и каза туй само на Грозанъ, и ъж моли да ся и тя маскира и да дойде съ него; защото тя като му бѣше балджза никой немаше да му ся присмѣе, па ако бы го нѣкой и дозналъ че ѳе той, туй немаше нищо да му прѣчи на неговото уваженіе. Между туй, Грозана поиска дозволеніе отъ мѣжа си, който ся съгласи тѣй доброволно, като че бѣше той самъ турилъ тази фантасіѣ въ главѣтъ на княза, та да сполучи намѣреніето, което имаше, за да го одобри съ Невѣнкѣ. Той писа на Невѣнкѣ, че ще иде князѣтъ на балъ съ неговѣтъ съпругѣ, като забѣлежи въ сѣщо врѣме и на нейнѣтъ сестрѣ какъ трѣбваше да бѣде облѣченъ князѣтъ.

При прѣполовеніето на бала, Невѣнка дойде та сѣдна между мѣжа си и сестрѣ си, и начала да ся разговаря твърдѣ пріятно съ тѣхъ: испървомъ си помисли князѣтъ, че гласѣтъ ѳ приличаше на женѣтъ му; но не бѣше минало нито половинъ часъ отъ когато ся тя разговаряше, и той махна сѣмнѣніето, което имаше за неѣ изкрай. Остатокѣтъ на ношѣтъ прѣмина тѣй скоро, щото му ся пристори, че ся само сѣмна и той си истри очитѣ; струваше му ся че ѳе сънувалъ и остана зачуденъ отъ разума на непознатѣтъ толко, щото неможеше да ся усѣти, че трѣбваше вече да хвърли маскѣтъ отъ лицето си: сичко що можеше да постигне бѣше за да иде пакъ на първый балъ подѣ сѣщото облѣкло. Князѣтъ ся найде първъ тамо; и колкото че непознатата дойде слѣдъ 15 минути подиръ него, той ъж набѣждаше за лѣнив-